

חוויה אישית מהעלילה - "ואף אחד לא נותר"

רז אוננו

העלילה שלנו מבוססת על הספר "ואף אחד לא נותר" (מאת אגתה כריסטי). בגרסה שבחרנו לבנות אותה כחלק מהמטלה מותחת מהשנייה הראשונה. העובדה שכל הסיפור מתרחש מתוך התודעה של ורה גורמת למי שנחשף לפלטפורמה לראשונה, לחפש עוד ועוד רמזים למה שקרה עם סיריל.

בבחירה הראשונה החלטתי **להזמין כרטיס לרכבת**, רציתי להיכנס לעלילה מיידית ולהיסחף עם ורה אל הלאנודע. כבר שם, אילו לא הייתי מכירה את הסיפור המקורי, הייתי תוהה מי זה הוגו ומה מקומו במחשבותיה.

בסירה בחרתי לדבר עם ד"ר ארמסטרונג, פשוט כי זו הדמות האהובה עליי בסיפור. כשהנוסעים מגיעים לאי, החוויה של "קבלת הפנים" דרך המכתב באמת מוסיפה תחושה של דריכה לקרקע זרה.

בארוחת הערב, תיאור פסלוני החרסינה היה עשוי היטב כאלמנט תמים שהופך לגורם דרמטי לאורך כל העלילה. בחלק שבו ורה יכולה לשאול אנשים לסיבת הגעתם, בחרתי בסדר הבא: **ארמסטרונג - מיס ברנט - מר וורגרייב**. באופן טבעי, חלק זה של שיתוף מצד וורגרייב מציב את השופט כדמות שנראית אמינה במיוחד בשלב זה.

כשהעלילה מתקדמת לקטע ההאשמות דרך הכרוז, המתח נבנה בצורה מצוינת. התיאור של תחושת האימה של ורה, ברגע שהפרשה של סיריל עולה, היה חזק במיוחד והכניס אותי לאווירה הלחוצה שניסיון ליצור.

לאחר הרצח של מיס ברנט, שמתואר באופן מטריד ומסקרן, בחרתי באפשרות "**האשמה כבדה מנשוא...** **לעלות לגג ולסיים עם זה**". כשהרופא מנע ממנה להתאבד, המשכתי "**לרדת לסלון לחקירה**". שם, מול כל המבטים המאשימים, **החלטתי שוורה תתוודה רגע טעון רגשית מאוד**, הקשר של הוגו וסיריל מתברר מצד השחקן.

משם המשכתי **לחשיפת הרופא (איחוד)**, שבו גם האמת לגבי וורגרייב מתגלה בהדרגה. המשכתי "**לעצום עיניים ולנסות לשרוד את הלילה**", ואז **לחכות לארמסטרונג** שיצא "לדוג דגים". כשהוא נמצא מת, בתיאור מצמרר, הרגשתי שזה הרגע שבו ורה מגיעה לקצה וכך גם השחקן מגיעה לשיא המתח כפי שרצינו.

כשורה מבינה שהאי הזה לא בטוח עבודה ועשויים להאשים אותה, בחרתי **לרוץ למזח ולנסות להגיע לסירה**. לאחר מכן נחשפת האמת על השופט, והמשכתי לסיום שבחרתי "**להסתכל לגל בעיניים**" שמהווה מסגרת לסיפור רקע של וורה שנחשף לאורך העלילה עד רגע זה בצורה מעוררת תהיות.

לסיכום, המסלול שבחרתי היה ברור, עקבי ומרגש. הסדר הכרונולוגי עבד היטב, והפיצולים יצרו תחושה אמיתית של שליטה ועלילה מתפתחת. החוויה שלי עומדת בציפיות שלנו כחלק מתכנון העלילה והפיצולים.